

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37C/195/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114222020
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2114222020.7

Uznesenie

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobkyne v 1. rade: B. K., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, Z., a žalobcu v 2. rade: O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, Z., obaja žalobcovia zastúpení Advokátskou kanceláriou Čarnogurský ULC s.r.o., IČO: 35 975 016, so sídlom Tvarožkova 5, Bratislava, proti žalovanému: MEROCO, a.s., IČO: 35 775 203, so sídlom Trnavská cesta, Leopoldov, zastúpený spoločnosťou G. Lehnert, k.s., IČO: 31 347 762, so sídlom Rajska 7, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Súd nepriznáva nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia sa návrhom doručeným dňa 22.8.2014 domáhali vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu v 1. rade sumu 200.000,00 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 200.000,00 € od 23.8.2012 do zaplataenia, žalobcovi v 2. rade sumu 150.000,00 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 150.000,00 € od 23.8.2012 do zaplataenia, žalobkyňu v 1. rade sumu 3.625,51 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 3.625,51 € od 15.9.2012 do zaplataenia, žalobkyňu v 1. rade v mesačných splátkach pozostalostnú úrazovú rentu v sume 400,00 € mesačne od 23.8.2012, žalobcovi v 2. rade v mesačných splátkach pozostalostnú úrazovú rentu v sume 400,00 € mesačne od 23.8.2012, a trovy konania. Uviedli že dňa 22.8.2012 došlo v areáli žalovaného v L. počas zvráania prepojovacieho potrubia k cisterne, v ktorej bol uskladnený glycerín, k výbuchu cisterny a následnému požiaru, pri ktorom došlo k ťažkým zraneniam Q. K. (nar. XX.X.XXXX), ktorým im na mieste podľahol. Q. K. bol v tom čase živnostníkom vykonávajúcim zvráacie práce pre žalovaného, na základe objednávky zo dňa 21.8.2012 od živnostníka V. W.. Dňa 21.3.2013 bol vypracovaný v súvislosti s udalosťou Inšpektorátom práce Trnava Protokol o výsledku inšpekcie práce č. T.-XX-XX-X.X/P-BXX-XX a V. č. 1, kde bol kontrolovaným subjektom žalovaný. Pri výkone inšpekcie zameranej na bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci boli zistené nedostatky žalovaného, ktoré mohli byť príčinou tragédie, a to: 1/ zamestnávateľ pred začatím ani počas vykonávania zvráacích prác na prepojovacom potrubí nádrže s masnými kyselinami v sklade chemikálií neposúdil dôsledne riziko vyplývajúce z tejto činnosti, a nevyhodnotil zvráacie práce ako práce so zvýšeným nebezpečenstvom napriek tomu, že pri použitom spôsobe skladovania masných kyselín boli vo vnútornom priestore nádrže vytvorené podmienky pre vznik výbušnej atmosféry zmesi vzduchu a pár horľavých kvapalín, čo je porušením povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 6, ods. 1, písm. c) zák.č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia, nedodržaním bezpečnostnej úrovne upravenej v čl. 3.6.1.3.STN 05 0601:1993, 2/ zamestnávateľ nezabezpečil podmienky pre bezpečný výkon zvráacích prác na prepojovacom potrubí zaústenom do otvoreného hrdla nádrže s masnými kyselinami v sklade chemikálií, pretože vo vnútornom priestore nádrže nebola vytvorená ochranná dusíková atmosféra a v nádrži vznikla výbušná atmosféra zmesi vzduchu a pár horľavých kvapalín, čo je porušením povinností vyplývajúcej z § 6, ods. 1, písm. c) zák.č. 124/2006 Z.z., 3/ zamestnávateľ nezaradil sklad chemikálií

SO 04 medzi miesta so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, 4/ zamestnávateľ pred začatím zvraciacich prác v sklade chemikálií nevydal písomný príkaz na vykonanie týchto prác. Vo veci došlo dňa 29.10.2013 k vzneseniu obvinenia proti zamestnancom žalovaného (Ing. B. K., ktorý bol v čase udalosti vedúcim údržby, a Ing. O. Z., ktorý bol v čase udalosti výrobným manažérom), pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285, ods. 1, ods. 3, písm. a), písm. b) Trestného zákona, následne dňa 27.6.2014 bola prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava podaná obžaloba na uvedené osoby, konanie je vedené na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 2P 85/2014.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy uviedli že úmrtie manžela a otca, živateľa rodiny pri udalosti bolo mimoriadnym zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcov. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy, podľa § 13, ods. 1 má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie, podľa ods. 2 pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ods. 3 určuje že výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, podľa § 15 po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom, podľa § 16 kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu. Podľa žalobcov k úmrtiu pána K. došlo hrubým zanedbaním bezpečnostných predpisov, kde dôvodom ich zanedbania bola najmä snaha zabezpečiť neprerušenie výroby. Žalobkyňa v 1. rade si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 200.000,00 €, žalobca v 2. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 150.000,00 €.

Čo sa týka skutočnej škody poukázali na znenie § 420, ods. 1, a ods. 2 (všeobecná zodpovednosť za škodu), § 420a, ods. 1, ods. 2, a ods. 3 (zodpovednosť za škodu spôsobená prevádzkovou činnosťou), § 432, § 427, ods. 1 (osobitná povaha prevádzky), § 428 (zbavenie sa zodpovednosti za škodu), § 449, ods. 2 Občianskeho zákonníka (úhrada primeraných nákladov spojených s pohrebom). Z dôvodu že Q. K. bol živnostníkom, nebolo poškodeným v súvislosti s jeho úmrtím vyplatené pohrebné podľa predpisov o nemocenskom poistení. V súvislosti s nákladmi s pohrebom Q. K. vznikla žalobkyňi v 1. rade vecná škoda, a to: 1.614,68 € - špecifikácia je uvedená v čestnom vyhlásení, 810,83 € za pohrebné služby, 1.200,00 € za pomník, celková výška škody vzniknutej žalobkyňi v 1. rade je 3.625,51 €.

Čo sa týka pozostalostnej renty poukázali na znenie § 448 Občianskeho zákonníka podľa ktorého fyzická osoba, voči ktorej mal zomretý v čase svojho úmrtia vyživovaciu povinnosť, má nárok na pozostalostnú úrazovú rentu, keď tento nárok sa posúdi a suma pozostalostnej úrazovej renty sa určí podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, § 93, ods. 1 zákona o sociálnom poistení mesačná suma pozostalostnej úrazovej renty sa určí vo výške výživného alebo príspevku na výživu, ktoré bol poškodený povinný platiť ku dňu svojej smrti, podľa ods. 2 suma pozostalostnej úrazovej renty alebo úhrn súm pozostalostných úrazových rent po tom istom poškodenom nesmie presiahnuť sumu úrazovej renty, na ktorú mal alebo by mal poškodený nárok pri 100-percentnej strate pracovnej schopnosti, § 62, ods. 1, a § 71, ods. 1 Zákona o rodine. Žalobca v 2. rade v čase podania žaloby študuje. Žalobcovia na základe uvedeného žiadajú o priznanie pozostalostnej úrazovej renty v celkovej výške 800,00 € mesačne (400,00 € pre žalobkyňu v 1. rade a 400,00 € pre žalobcu v 2. rade) z titulu straty živateľa rodiny, ktorá je stanovená ako rozdiel medzi výškou vdovského a sirotského dôchodku a prostriedkami, ktoré dával pán K. na chod domácnosti a (v čase podania žaloby) nezaopatrenému študujúcemu žalobcovi v 2. rade. K žalobe priložili žalobcovia Protokol Inšpektorátu práce Trnava č. T.-XX-XX-X.X/P-BXX-XX zo dňa XX.X.XXXX, a dodatok k protokolu zo dňa 12.4.2013, upovedomenie o podaní obžaloby na obv. Ing. B. K. a spol. zo dňa 27.6.2014, faktúra za náklady spojené s pohrebom Q. K. znejúca na sumu 810,93 €, vystavená spoločnosťou MARIANUM - Pohrebníctvo mesta Bratislavy dňa 23.8.2012, príjmový doklad na sumu 1.200,00 € vystavený kamenárstvom O. & M. 14.9.2012 (pomník), čestné vyhlásenie žalobkyne v 1. rade zo dňa 27.2.2014 s prílohou.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 16.11.2015 v ktorom uviedol, že žalovaný si dňa 20.8.2012 objednal u živnostníka V. W. vykonanie operatívnej opravy potrubných rozvodov mastných kyselín v priestoroch žalovaného v L., konkrétne v sklade označeného ako SO 04- oprava spočívala vo vyhotovení dočasného sacieho potrubia čerpadla mastných kyselín s označením 270-P1, a vo vyhotovení odbočky z potrubia mastných kyselín z výroby do nádrže s označením XXX-TXC; V. W. objednal realizáciu uvedených prác u živnostníkov, a to Q. K. a Róberta M. (ich odbornú spôsobilosť na vykonávanie zvraciacich prác doložil V. W. platnými certifikátmi -

osvedčeniami o skúške zvárača). Pri obhliadke pracoviska dňa 20.8.2012 za účasti P. M. boli dohodnuté špecifikácie dočasného sacieho potrubia. Dňa 22.8.2012 došlo počas pripevňovania -zváraním- sacieho potrubia, ktoré malo slúžiť ako odbočka z potrubia masných kyselín z výroby, k výbuchu a následnému vzniku požiaru, čo spôsobilo smrť Q. K.. V tejto veci bola podaná obžaloba pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285, ods. 1, ods. 3, písm. a), a písm. b) Trestného zákona voči zamestnancom žalovaného B. K. a T.. O. Z., o ktorej sa vedie konanie na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 2T 85/2014. Žalobcovia sa domáhajú náhrady škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku smrti Q. K. (manžel žalobkyne v 1. rade a otec žalobcu v 2. rade), pričom svoj nárok odôvodňujú zisteniami uvedenými v Protokole Inšpektorátu práce Trnava o výsledku inšpekcie práce č. T.-XX-XX-X.X/P-BXX-XX k č. spisu XX/XXXX/XX zo dňa XX.X.XXXX v znení jeho dodatku č. X č. XTA-XX-XX-X.X/D-BXX-XX k č. spisu XX/XXXX/XX zo dňa 12.4.2013, podľa ktorých a) žalovaný neposúdil zváračské práce v danom priestore ako práce so zvýšeným rizikom, čím nedodrжал bezpečnostnú úroveň stanovenú v čl. 3.6.1.3 STN 05 0601:1993, čím sa dopustil porušenia ustanovenia § 6, ods. 1, písm. c) zák.č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (zákon o BOZP), b) žalovaný nezabezpečil v nádrži vytvorenie ochrannej dusíkovej atmosféry, čím sa dopustil porušenia povinností z ustanovenia § 6, ods. 1, písm. d) zákona o BOZP, c) žalovaný nezaradil sklad chemikálií SO 04 medzi miesta so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru, pričom je v zmysle Protokolu tento priestor označený ako priestor s nebezpečenstvom horľavých kvapalín a v zmysle prevádzkového manuálu vypracovaného spoločnosťou CHEMOPROJEKT, a.s. Praha v mesiaci 12/2007 ako priestor s nebezpečenstvom vzniku požiaru, a d) žalovaný nevydal písomný príkaz na vykonanie zváračských prác, hoci v zmysle vyššie uvedeného manuálu nie je zváranie prípustné mimo miest, ktoré sú na to určené pracovným povolením (ani samotní žalobcovia však nie sú jednoznačne presvedčení o tom, že zistenia uvedené v protokole sú priamou príčinou tragédie, ale považujú to len za možnosť). K záverom protokolu žalovaný uviedol, že v súlade s §, 5 ods. 1, písm. a), a § 7, ods. 1, písm. c) nar.vlády č. 393/2006 Z.z. o minimálnych požiadavkách na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vo výbušnom prostredí si objednal služby odborne spôsobilej osoby (RISK CONSULT s.r.o.) za účelom klasifikácie priestorov s výbušným prostredím a vyhotovenia písomného dokumentu o ochrane pred výbuchom - dňa 12.12.2007 spoločnosť RISK CONSULT s.r.o. pre žalovaného dokument vyhotovila s tým, že sklad chemikálií (označenie SO 04) v ňom medzi priestory s nebezpečenstvom výbuchu nezaradila; žalovaný nie je osoba odborne spôsobilá posúdiť či sa jedná o zvlášť nebezpečnú prevádzku, avšak vykonal úkony (zabezpečil klasifikáciu priestorov odborne spôsobilou osobou) ktoré preukazujú, že prevádzka ktorá prebiehala v sklade SO 04, kde došlo k výbuchu, nie je nebezpečnou prevádzkou. Ďalej si žalovaný v súlade so zákonom o ochrane pred požiarom za účelom určenia miest so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru objednal služby tretej osoby (technik požiarnej ochrany M. E.), ktorý v dokumente označenom ako Prehľad miest so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru z januára 2008 sklad SO 04 medzi takéto miesta nezaradil, naviac správnosť protipožiarnej opatrení u žalovaného dňa 27.4.2009 potvrdilo aj Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Piešťanoch, ktoré vykonalo v areáli žalovaného komplexnú protipožiaru kontrolu, pričom, žiadne požiarne nedostatky nezistilo; k rovnakému záveru o neexistencii požiarnej nedostatkov dospelo Okresné riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Piešťanoch a Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Trnave (správa zo dňa 21.9.2012) aj pri zisťovaní príčin predmetného výbuchu a požiaru. Pokiaľ ide o záver Inšpektorátu práce Trnava, že žalovaný pochybil nakoľko vo vnútornom priestore nádrže masných kyselín absentovala ochranná dusíková vrstva uviedol, že zo žiadnej časti projektovej dokumentácie vyhotovenej dodávateľom technológie (CHEMOPROJEKT, a.s.), ani zo žiadneho iného dokumentu nevyplýva, že dusíková atmosféra v nádrži má byť vytvorená za účelom zabránenia výbuchu, nakoľko ani nie sú splnené podmienky na to aby dusíková atmosféra mohla plniť funkciu ochrany pred výbuchom (dusíková atmosféra bola stanovená najmä za účelom zabezpečovania kvalitatívnych parametrov technologického procesu, teda mala úplne inú funkciu ako ochrana pred výbuchmi). Poukázal na skutočnosť, že zo znaleckého posudku je zrejmé, že zvárači nedodržali dojednaný postup práce, nakoľko namiesto rozoberateľného prepoja vyhotovili nerozoberateľný potrubný prepoj - ak by zvárači dodržali dojednaný spôsob vyhotovenia potrubného prepoja, k výbuchu by nedošlo; v zmysle bodu 3.6.1.1 písm. c) STN samotné zváranie na nádrži a potrubniach sa považuje za prácu so zvýšeným nebezpečenstvom, o čom mali mať zvárači ako odborne spôsobile osoby vedomosť. Podľa znaleckého posudku k otvoreniu guľového ventilu mohlo dôjsť len konaním zváračov, v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k jeho náhodnému samovoľnému otvoreniu. Podľa znaleckého posudku (str. 8) „...pred začatím prác na prepojení potrubia s nádržou boli dodržané všetky predpisy upravujúce zváranie v takýchto podmienkach... Po prerušení práce zvárači chceli dokončiť zváranie prepojovacieho potrubia k hlavnému potrubiu. Nepresvedčili sa však, či nedošlo k zmene prostredia, tak ako to stanovujú príslušné normy a bezpečnostné predpisy, o ktorých zvárači majúci

zvárací preukaz musia vedieť a dodržiavať ich. Na základe získaných poznatkov môžem konštatovať, že pri zváraní došlo zváračmi k porušeniu viacerých normou stanovených a všeobecne odporúčanych postupov pri zváraní a neboli dodržané Bezpečnostné opatrenia pre prácu v znečistených nádobách, potrubiach a zariadeniach (napr. strana 4 bod 3.6.1.1 písm. c)).“ Zo znaleckého posudku je zrejmé, že žalovaný riadne zabezpečil podmienky pre vykonávanie zváracích prác vrátane prepláchnutia potrubia ku ktorému malo byť prepojovacie potrubie privarené - po pracovnej prestávke mali zvárači prísť ku kontrole prostredia aby zistili, či medzičasom nedošlo k jeho zmene, čo však neurobili. Žalovaný teda postupoval v súlade s posúdením predmetných priestorov vyžadovaným príslušnými právnymi predpismi - podľa posúdení spoločnosti RISK CONSULT, s.r.o. a technika požiarnej ochrany M. E. predmetné priestory neboli zaradené medzi priestory s nebezpečenstvom výbuchu, ani ako priestory so zvýšeným nebezpečenstvom požiaru. Zároveň zvárači pri zváraní postupovali tak, že rúra dočasného sacieho potrubia bola v nádrži a guľový ventil tvoriaci časť tohto sacieho potrubia bol otvorený, hoci mal byť zatvorený - ak by bolo dočasné sacie potrubie rozoberateľné, kedy by počas zvárania nemuselo byť zasunuté v predmetnej nádrži (a bolo by do nej zasunuté až po ukončení zvárania tak, že by jeho zvyšné 2 časti boli priskrutkované k tej časti, ktorá by v tom čase už bola prizváraná k predmetnému potrubiu) a guľový ventil zatvorený, k výbuchu by nedošlo - ak teda k výbuchu došlo, tak len preto že Q. K. nesprávne postupoval pri vykonávanom zvare, keď vykonal zvar pri otvorenom guľovom ventilu a za stavu, keď bolo celé privárané dočasné sacie potrubie zasunuté v predmetnej nádrži; žalovaný sa teda nedopustil žiadneho porušenia povinností, ktoré by bolo príčinou smrti Q. K.. Podľa žalovaného je zavádzajúce tvrdenie žalobcov, že dôvodom zanedbania povinnosti žalovaného bola snaha zabezpečiť neprerušenie výroby - žalovaný pre účely zvárania výrobu nebol vôbec nútený odstaviť, nakoľko dotknuté potrubie z výroby mastných kyselín, na ktoré malo byť napojené -zváraním- dočasné sacie potrubie, bolo na úseku na ktorom došlo k zváraní uzavreté, a teda funkčne oddelené od ostatnej technológie výroby (technológia výroby tak mohla byť ďalej v prevádzke nezávisle na odstavené časti potrubia, výroba nemusela byť prerušená, a zároveň mohlo bezpečne prebiehať zváranie na v tom čase funkčne oddelenom potrubí). Uviedol ďalej že základným predpokladom pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 13, ods. 2 Občianskeho zákonníka je neoprávnený zásah do osobnostných práv fyzickej osoby - pokiaľ k takémuto zásahu nedošlo, nemôže byť priznaná náhrada nemajetkovej ujmy; neoprávneným zásahom sa pritom rozumie taký zásah, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, žalovaný však neporušil žiadne svoje povinnosti, a teda nezodpovedá za smrť Q. K.. Žalobcovia si žalobou nárokuje tiež priznanie pozostalostnej úrazovej renty, podľa § 448 Občianskeho zákonníka fyzická osoba voči ktorej mal zomrieť v čase svojho úmrtia vyživovaciu povinnosť, má nárok na pozostalostnú úrazovú rentu, keď tento nárok sa posúdi a suma pozostalostnej úrazovej renty sa určí podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, ktorým je zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. V zmysle § 92, ods. 1 zákona o sociálnom poistení fyzická osoba, voči ktorej mal poškodený, ktorý zomrel v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, v čase úmrtia vyživovaciu povinnosť určenú súdom a v čase úmrtia nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok, má nárok na pozostalostnú úrazovú rentu - k úmrtiu Q. K. však nedošlo v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania, a žiadna z jeho vyživovacích povinností nebola určená súdom; z tohto dôvodu nie je možné priznať žalobcom pozostalostnú úrazovú rentu. Žalobcovia ďalej požadujú náhradu škody, ktorá im vznikla v dôsledku tragickej udalosti, zo žaloby však nie je zrejmé, z akého právneho dôvodu si túto náhradu škody uplatňujú. Žalobcovia v prvom rade poukazujú na ustanovenie § 420, ods. 1 Občianskeho zákonníka, a svoj nárok na náhradu škody odôvodňujú porušením právnej povinnosti - podľa žalovaného však nedošlo k žiadnemu porušeniu povinností z jeho strany. Žalobcovia ďalej poukazujú na zodpovednosť žalovaného podľa ustanovenia § 420a, ods. 1 Občianskeho zákonníka, a svoj nárok na náhradu škody odôvodňujú skutočnosťou, že táto škoda bola spôsobená prevádzkovou činnosťou žalovaného - v zmysle § 420a, ods. 3 Občianskeho zákonníka sa zodpovednosť za škodu možno zbaviť, ak sa preukáže že škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného; bola ale preukázaná skutočnosť, že došlo k otvoreniu guľového ventilu konaním zvárača Q. K., a ako vyplýva zo znaleckého posudku č. 2/2013 vypracovaného znalcom prof. Ing. N. A., CSc., guľový ventil sa nemohol za žiadnych okolností samovoľne otvoriť (ak by guľový ventil ostal zatvorený a rúra - sacie potrubie by pri vykonávaní zvaru nebola zasunutá v nádrži, k výbuchu by nedošlo). Z uvedeného vyplýva, že ku škode došlo v dôsledku zavinenia poškodeného Q. K., a preto žalovaný nemôže byť zodpovedným v zmysle § 420a Občianskeho zákonníka. V zmysle § 432 Občianskeho zákonníka zodpovedá prevádzateľ za škodu vyvolanú povahou zvlášť nebezpečnej prevádzky rovnako ako prevádzateľ dopravného prostriedku - žalovaný si splnil všetky povinnosti, sklad SO 04 nebol klasifikovaný ako priestor s výbušným prostredím a nebol klasifikovaný ako priestor so zvýšeným nebezpečenstvom vzniku požiaru - sklad SO 04 bol z hľadiska kritéria bezpečnosti bezpečným prevádzkovým priestorom, ktorý sám o sebe, bez vonkajších

okolností, nemohol znamenať zvlášť nebezpečnú prevádzku, preto žalovaný nemôže byť zodpovedným v zmysle § 432 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia ďalej požadujú zaplatenie primeraných nákladov spojených s pohrebom v zmysle § 449, ods. 2 Občianskeho zákonníka - vzhľadom na to, že žalovaný nie je zodpovedný za smrť Q. K., nemôže byť ani osobou povinnou na zaplatenie týchto nákladov.

K vyjadreniu priložil žalovaný kópiu dokumentu vypracovaného spoločnosťou RISK CONSULT, s.r.o. o klasifikácii priestorov, kópiu dokumentov vypracovaných spoločnosťou CHEMOPROJEKT, a.s. ako dodávateľa technológie, kópiu prehľadu miest so zvýšením nebezpečenstvom vzniku požiaru z januára 2008 vypracovaný M.nom E., technikom požiarnej ochrany, zápisnicu z protipožiarnej kontroly zo dňa 27.4.2009 vykonanú Okresným riaditeľstvom Hasičského a záchranného zboru v Piešťanoch, výpis z odborného vyjadrenia Okresného riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Piešťanoch zo dňa 25.1.2013, správu Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Trnave zo dňa 21.9.2012, znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. ČES:O.-C.- BA-N.-XXXX/XXXXX, znalecký posudok č. X/XXXX zo dňa 10.10.2013 vypracovaný prof. T. N. A., CSc., zápisnice o konfrontácii medzi svedkami ČVS: U.-XXXX/X-OVK-TT XXXX zo dňa 21.3.2013, technologické schémy.

Žalobcovia sa vo veci vyjadrili -prostredníctvom ich právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 2.2.2016 v ktorom sa na úvod venujú nesúhlasu s prerušením konania. Uviedli že podľa Protokolu Inšpektorátu práce sa v prevádzke žalovaného nachádzali chemické látky, ktoré sa tam nemali nachádzať (zmes metanolu, acetónu, benzénu a styrénu), pričom ide o zásadnú okolnosť svedčiacu v neprospech žalovaného. Znalecký posudok č. 2/2013 zo dňa 10.10.2013 vypracovaný prof. Ing. N. A., CSc. považujú žalobcovia za jednostranný, neodrážajúci objektívny stav, a vypracovaný nepríslušným znalcom. V prevádzke žalovaného preukázateľne došlo k nehode, pričom okolnosti svedčia v neprospech žalovaného, a to v dôsledku nedodržania a nezabezpečenia bezpečnostných opatrení žalovaným. V ďalšom sa žalobcovia rozsiahlo venujú teórii odškodňovania nemajetkovej ujmy - všeobecne, bez zrejmej súvislosti so súdnym prípadom. Ďalej uviedli že ako žalobcovia sa oprávnené a odôvodnené, na základe § 15 Občianskeho zákonníka, domáhajú vo svojom mene nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko smrťou Q. K. im vzniklo zo zákona subjektívne občianske právo na uplatnenie takého nároku, keď k úmrtiu Q. K. došlo hrubým zanedbaním bezpečnostných predpisov, kde dôvodom ich zanedbania bola najmä snaha zabezpečiť neprerušenie výroby - v tejto súvislosti poukázali na znenie § 420, ods. 1, a ods. 2, § 420a, ods. 1, ods. 2, a ods. 3, § 432, § 427, ods. 1, § 428, § 415 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcov skutočnosť že ku škode došlo výbuchom plyných látok (pár ľahko prchavých a horľavých kvapalín - zmesi metanolu, acetónu, benzénu, toluénu a styrénu), ktoré v sklade SO 04 boli prítomné, má za následok, že na dokumenty vypracované odborne spôsobilými osobami (RISK CONSULT, s.r.o., a M. E.) nemožno prihliadať spôsobom, že žalovaný si ich vyhotovením právne povinnosti splnil - naopak na podklade týchto možno tvrdiť že k porušeniu zásad bezpečnosti pri technologickom postupe, ale aj k porušeniu právnej povinnosti došlo. Žalovaný, vzhľadom na zmenu okolností ktorá v sklade SO 04 nastala (výkon zvaračských prác, prítomnosť otvoru na nádrži, atď.), sa nemohol domnievať že sú naďalej aplikovateľné závery o rizikách uvedené v dokumentoch odborne spôsobilých osôb, a že nimi určená klasifikácia priestoru je bez ďalšieho nezmenená. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu v danom prípade nie je rozhodujúce, či o prítomnosti pár ľahko prchavých a horľavých kvapalín vedel, mohol vedieť alebo nevedel, avšak vedieť mal, nakoľko pre vznik zodpovednosti občiansky zákonník konkrétnu vyššiu formu zavinenia nevyžaduje. Možno sa však domnievať že prítomnosť acetónu, benzénu, toluénu a styrénu nebola náhodná, a teda žalovaný ju musel predpokladať, keďže práve žalovaný má vedomosť o technologickom postupe výroby biopaliva a chemických procesoch pri procese výroby, a taktiež za výrobu zodpovedá podľa § 427, ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Prítomnosť plynov v sklade SO 04 možno považovať za konanie v rozpore s dokumentmi vyhotovenými odborne spôsobilými osobami, a teda za porušenie právnych povinností. Vzhľadom na technológiu výrobného procesu v prevádzke a riziká v nej pripadajúce do úvahy mal žalovaný sám s odbornou starostlivosťou dôsledne vyhodnotiť bezpečnostné riziká v súvislosti s vykonávaním činnosti zvaračov, prípadne zadať vyhodnotenie týchto rizík odborne spôsobilej osobe - toto žalovaný nepreukázal. Žalobcovia považujú za nesporné, že v sklade chemikálii SO 04 došlo k výbuchu spôsobenému spustením zariadenia na zváranie v priestore s nadmernou koncentráciou pár ľahko prchavých a horľavých kvapalín, za únik ktorých zodpovedá žalovaný - následné konanie zvaračov muselo spôsobiť vznik explózie.

Uznesením č. 37C/195/2014-225 zo dňa 23.6.2016 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pre Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 2T/85/2014, a zároveň do právoplatného skončenia konania vedeného pre Krajským súdom v Trnave pod sp.zn. 14S/58/2013.

Žalovaný sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 30.4.2021.

Žalobcovia sa vo veci vyjadrili -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 4.6.2021.

Žalovaný sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 22.7.2021.

Žalobcovia -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 21.1.2022, pred konaním prvého pojednávania vo veci, vzali svoj návrh v celom rozsahu späť a požiadali o zastavenie konania, nakoľko medzi stranami sporu prišlo dňa 19.1.2022 k dohode o mimosúdnom urovaní; navrhli aby súd rozhodol že nepriznáva náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

Žalovaný -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 24.1.2022, vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby, nakoľko medzi stranami sporu došlo k uzavretiu dohody o urovaní; navrhol aby súd rozhodol že nepriznáva náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu.

Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145, ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146, ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

V danom prípade mal súd za preukázané že došlo k späťvzatiu žaloby v celom rozsahu, preto v súlade s ustanovením § 145, ods. 1 Civilného sporového poriadku konanie zastavil, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby vyslovil súhlas (tento sa však ani nevyžadoval, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu / pojednávanie, a ani neexistuje vážny dôvod, pre ktorý by mal žalovaný so späťvzatím žaloby nesúhlasiť).

Aj napriek tomu že k zastaveniu konania v celom rozsahu došlo za situácie, keď žalobcovia zobrali žalobu späť v štádiu dokazovania, kedy teda ešte nebola preukázaná jej dôvodnosť resp. nedôvodnosť, súd nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu, pretože žiadna zo strán sporu o náhradu trov konania výslovne nepožiadala (zhodne navrhli aby súd rozhodol tak, že neprizná trovy konania žiadnej zo strán sporu, nakoľko sa tak dohodli v rámci dohody o urovaní).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.